

Mál nr. 206/2010

M

og

vátryggingafélagið X v/ ábyrgðartryggingar bifreiðarinnar B

og

vátryggingafélagi' X v/ ábyrgðartryggingar bifreiðarinnar A.

Árekstur á gatnamótum Laugavegs og Kringlumýrarbrautar í Reykjavík þann 21.4.2010.

Gögn.

1. Málskot, móttakið 8.7.2010, ásamt fylgigögnum.
2. Bréf X, dags. 20.7.2010, ásamt fylgigögnum.

Málsatvik.

Árekstur varð með bifreiðunum A, sem var ekið suður Kringlumýrarbraut, og B, sem var ekið austur Laugaveg. Árekstur varð með bifreiðunum er þeim var ekið inn á gatnamótin, en umferð um þau er stjórnað með umferðarljósum.

Ökumaður A kvaðst ekki vita hversu hratt hann ók. Hann taldi sig hafa ekið inn á gatnamótin andspænis grænu ljósi en ekki verið viss. Bifreiðir við gatnamótin sér á hægri hönd hafi verið kyrrstæðar er hann kom að gatnamótunum.

Ökumaður B kvaðst hafa ekið af stað á móti grænu ljósi, er A hafi verið ekið á B.

Tvö vitni gáfu sig fram á vettvangi. Tekin var símaskýrsla af þeim. Annað vitnið, L, kvaðst hafa verið kyrrstæð í þriðju bifreið fyrir aftan B og verið að fylgjast með stöðu umferðarljósanna. Þegar gult ljós kviknaði hafi B verið ekið af stað og fannst L að B hafi verið ekið of snemma af stað. Þá hafi A verið ekið inn á gatnamótin á miklum hraða. Hitt vitnið, J, kvaðst hafa verið í kyrrstæðri bifreið fyrir aftan B og verið að fylgjast með stöðu ljósanna. Fannst J sem B hafi verið ekið af stað á rauðgulu ljósi. Hafi A þá komið inn á gatnamótin á miklum hraða í veg fyrir B. Þriðja vitnið, S, mun hafa gefið sig fram og var tekin símaskýrsla af því þann 4.6.2010. Það kvaðst hafa verið í næstu bifreið á eftir B og fylgst með stöðu umferðarljósanna. Þegar grænt ljós hafi kviknað gegn akstursstefnu hans hefði ökumaður B lagt af stað inn á gatnamótin. Það hefði sjálft verið að aka af stað þegar A hafi verið ekið á miklum inn á gatnamótin og í hlið B.

Álit.

Ökumaður A vissi ekki hversu hratt hann ók. Þá var hann heldur ekki viss um stöðu umferðarljósanna er hann ók inn á gatnamótin, en taldi sig hafa ekið á móti grænu ljósi. Ökumaður A kvaðst hafa ekið af stað er grænt ljós hafði kviknað andspænis honum. Í sama streng tók vitnið S. Framburð vitnanna L og J verður hins vegar að skilja svo að gult ljós ásamt rauðu hafi logað á móti ökumanni B er hann ók af stað inn á gatnamótin. Öll vitnin þrjú báru svo að A hafi verið ekið á miklum hraða inn á gatnamótin í þann mund sem áreksturinn varð. Að þessu öllu virtu þykir mega slá því föstu að ökumaður A hafi ekið inn á gatnamótin andspænis rauðu ljósi. Það var öldungis óheimilt, sbr. 2. mgr. 34. gr. reglugerðar nr. 289/1995 með áorðnum breytingum. Ber ökumaður A því sök á árekstrinum. Eins og fyrr getur kvaðst ökumaður B hafa ekið af stað gegnt grænu ljósi. Eitt vitni staðhæfði að B hafi verið ekið af stað er gult ljós logaði ásamt rauðu og þannig fannst öðru vitni staða ljósanna einnig hafa verið. Þriðja vitnið taldi á hinn bóginn að B hafi verið ekið af stað gegnt grænu ljósi. Þótt ekki sé ljóst hvernig það atvikaðist að síðastgreinda vitnið gaf sig fram við lögreglu og af því var tekin símaskýrsla allnokkru eftir áreksturinn þykir ekki alveg hægt að horfa fram hjá farmburði þess þegar lagt er mat á það hvort sannað þyki að

Ökumaður B hafi verið ekið af stað gegnt gulu ljósi samtímis því að rautt ljós logaði einnig í akstursstefnu hans. Þegar framburðir ökumanns B og vitnanna eru metnir heildstætt og einnig horft til þess hvernig áreksturinn bar að höndum þykir ekki nægilega sannað að ökumaður A hafi ekið af stað áleiðis inn á gatnamótin er rautt ljós logaði samtímis gulu ljósi þannig að á hann verði felld meðábyrgð á árekstrinum. Samkvæmt þessu verður ökumanni A einum gefin sök.

Niðurstaða.

Ökumaður A ber alla sök.

Reykjavík, 17. ágúst 2010.

Rúnar Guðmundsson hdl.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.